Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Virtus diuinis pretium psoluere posse: Virtus id dare: quod re ipsa
debetur bonori: Hostem esse atq; inimicũ bonorũ morũq; malorũ:
Contra defensorem hominũ morũq; bonorum: Hos magnifacere
his bene velle: his uiuere amicum. Comoda preterea pure sibi prima
putare. Denique parentum: Tertia iam postremaq; nostra. Ab his dis
finitionibus: quas poeta breuiter comprehendit M.T. tiarit offitia ui
uendi panetium stoicum sequutus: eaq; tribus volũbus includit. Hec
auũ q̃ falsa sint. mox uidebimus: ut appareat: quantũ in nos dignatõ
diuina contulerit: q̃ nobis aperuit veritatem: Virtutem esse dixit scir.
quid sit bonum & malum: quid turpe. quid honestum. quid utile.
quid inutile. Breuius facere potuit. si tantum bonũ ac malũ dicere &
Quia nihil potest esse utile vel honestum: quod nõ idem bonũ sit: Nihil
inutile ac turpe: quod non idem malum. quod et phis uidetur: Et idẽ
Cicero in tertio supradicti opis libro ostendit: Verum scia non põt esse uir
tus. quia non est intus in nobis: sed ad nos extrinsecus venit: Quod at
transire ab altero ad alterum potest. uirtus non est: Quia uirtus sua cui
q̃ est: Scientia igitur alicui beneficio est: Quia posita est in voluntate
faciendi bona: Sicut ergo in itinere celebrando nihil prodest iam nos
se: nisi conatus ac uires suppetant ambulandi. sta vero scia nihil pro
dest: si uirtus propria deficiat. Nam forte & hi: qui peccant. & si non
pfecte. tamen quid sit bonũ & malum: sentiunt & quotiens aliqd
improbe fatiunt: peccare se sciunt: & ideo celare nituntur: sed cũ eos
boni & mali nia non fallat. cupiditate mali uincuntur. ut peccent:
Quia deest illis uirtus. cupiditas recta & honesta faciendi: Ex
hoc igitur apparet aliud esse sciam boni maliq; aliud uirtutem. Qa
põt esse scientia sine uirtute. sic in plurimis phiorum fuit: sinquio quo
niam recte ad culpam ptinet non fecisse: que scieris recte: Voluntas
prima & uitiosius ãmus: quem ignorantio excusare non põt: punit.
Sicut ergo uirtus non est bonum ac malum scire: ita uirtus est bonũ
facere: malum non facere: & tamen scia sic cũ uirtute coniuncta est:
ut scia precedat uirtutem: uirtus subsequitur scientiam. Quia nihil
prodest primo cognitio: nisi & actio subsequatur: Horatius igitur
paulo melius: Virtus est uitium fugere & sapientia prima: Sed inepte.
q̃ eam econtrario terminauit. ut si diceret bonum est: quod malũ non
est: Cum ait. quid sit uirtus. nescio. ne uitiũ quidem quid sit: scio. Verũ
q̃ igitur indiget diffinitione Quia natura rei talis est: ut uerũq; aut
intelligi. aut non intelligi nece sit: Verum nos faciamus: quod ille debuit

M. Tull.

Horatius de uirtute.